

Γράμμα στον άτυχο 15χρονο, Αμιντούλα Νατζάφι

Καημένε πιτσιρικά.

Έφυγες τζάμπα. Άδικα.

Μόνο που κανένας δεν θα σε κλάψει ολοφυρμένος, εκτός από τη μάνα σου.

Δεν θα γίνουν “αυθόρμητες” εκδηλώσεις για σένα.

Δεν θα γίνουν οργανωθούν διαμαρτυρίες με SMS.

Δεν θα γίνουν πορείες για σένα.

Δεν θα κλάψουν κοριτσάκια των ΒΠ την ώρα που θα σε θάβουν.

Δεν θα αναρτηθούν πανό με τεράστια “ΓΙΑΤΙ”.

Η κηδεία σου δεν θα γίνει τηλεοπτικό σόου. Δεν τους κάνεις. Είσαι λίγο προϊόν.

Τι κι αν ήσουν 15 ετών και εσύ. Βλέπεις μάγκα, στάθης άτυχος. Πολύ άτυχος.

Δεν σε λέγανε “Αλέξη” αλλά “Αμιντούλα”. Ούτε έμενες στο Ψυχικό, το προπύργιο της σύγχρονης ελληνικής επανάστασης.

Εσένα δεν σε έφαγε “κακός μπάτσος” αλλά “καλοί τρομοκράτες”.

Δεν ξέρω αν το γνωρίζατε εκεί στο Αφγανιστάν, αλλά στην Ελλάδα θάνατος από θάνατο έχει διαφορά: Άλλο προοδευτική δολοφονία και άλλο συντηρητική

δολοφονία.

Εσένα μικρέ σε φάγανε προοδευτικά. Καταδικάστηκες αιώνια στη λήθη.

Θα στο εξηγήσει ο Θάνος Αξαρλιάν και η Βιργινία Κωνσταντίνου που θα συναντήσεις εκεί που θα πας.

Και αυτοί είχαν τον ίδιο άτυχο θάνατο με σένα. Προοδευτικό. Επαναστατικό.

Ατυχία.

Άσε που οι οι δολοφόνοι σου θα παραμείνουν άγνωστοι. Βλέπεις, όχι μόνο ο θάνατος αλλά και οι “επαναστάτες” στην Ελλάδα είναι διαφορετικοί από αλλού.

Κότες. Λυράτες.

Σε φάγανε και δεν έχουν το θάρρος να το παραδεχτούνε.

Φούστες κλαρωτές σε φάγανε κακομοίρη.

Καλό ταξίδι μικρέ...

Πηγή: amantomatimou.wordpress.com